

Brussel, 9 juni 2017
(OR. en)

10042/17

LIMITE

FISC 129
ECOFIN 503

**Interinstitutioneel dossier:
2016/0406 (CNS)**

NOTA

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
nr. vorig doc.:	7120/17 FISC 62 ECOFIN 188 + COR 1
Nr. Comdoc.:	15817/16 FISC 241 IA 145
Betreft:	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de tijdelijke toepassing van een veralgemeende verleggingsregeling voor leveringen van goederen en diensten boven een bepaalde drempel – Algemene oriëntatie

I. INLEIDING

1. Tijdens de zitting van de Raad Ecofin op 17 juni 2016 legde de Commissie de volgende verklaring voor de notulen af: *"De Commissie zegt toe vóór het eind van het jaar een wetgevingsvoorstel te zullen indienen waardoor afzonderlijke lidstaten kunnen afwijken van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde zodat een veralgemeende verleggingsregeling op binnenlandse leveringen boven een bepaalde drempel kan worden toegepast, zonder dat daarbij afbreuk wordt gedaan aan de interne markt."*
2. In aansluiting hierop nam de Commissie op 21 december 2016 een voorstel aan voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de tijdelijke toepassing van een veralgemeende verleggingsregeling ("generalised reverse charge mechanism" - GRCM) voor leveringen van goederen en diensten boven een bepaalde drempel (doc. 15817/16 FISC 241 + REV 1 (nl)).

3. Dit voorstel werd voor het eerst onder het Maltese voorzitterschap besproken tijdens de vergadering van de Groep belastingvraagstukken (Working Party on Tax Questions - WPTQ) op 26 januari 2017. Het voorzitterschap stelde een eerste compromistekst op, die op 22 februari 2017 in de WPTQ werd besproken. Op 8 maart 2017 werd in de groep een tweede compromistekst voorgesteld en besproken. De tekst werd vervolgens bijgewerkt met het oog op de vergadering van het Coreper op 15 maart 2017 en de zitting van de Raad op 21 maart 2017 (doc. 7118/17 FISC 61).
4. Het voorzitterschap nam nota van de sturing van de ministers en van de openstaande vraagstukken; dit vormde de basis voor verdere werkzaamheden in de Raad .
5. Tijdens de vergaderingen van de WPTQ van 4 april en 19 mei 2017 werden verdere besprekingen gehouden. Tijdens de vergadering van 4 april werd een nieuw compromisvoorstel van het voorzitterschap door de lidstaten besproken. De Juridische Dienst van de Raad (JDR) bracht desgevraagd op 12 mei 2017 een juridisch advies uit over de verenigbaarheid van het voorstel met de Verdragen.
6. Op die basis werd een nieuw compromis opgesteld, dat op 6 juni 2017 is besproken door de Groep op hoog niveau (GHN).

II. STAND VAN ZAKEN

7. Tijdens de eerste bespreking bleek een aantal lidstaten voorstander van het principe van een GRM, terwijl andere sceptisch doch tot verdere besprekingen bereid waren. Nog een andere groep lidstaten maakte een algemeen en/of politiek studievoorbehoud.
8. In zijn compromisteksten heeft het voorzitterschap aandacht besteed aan bepaalde door de lidstaten aangehaalde zorgpunten. Naar aanleiding van het juridisch advies van de JDR zijn nog meer waarborgen en beperkingen ingevoerd, en het voorzitterschap is derhalve van mening dat het meest recente compromis in doc. 10041/17 billijk en evenwichtig is.
- . In dit verband wenst het voorzitterschap de vier hoofdelementen van het compromis toe te lichten:

(1) Werkingssfeer van de toekomstige richtlijn

9. Enkele lidstaten waren van mening dat alle diensten en goederen onder de werkingssfeer van het voorstel dienen te vallen. Andere lidstaten waren voorstander van de werkingssfeer van het voorstel van de Commissie, volgens hetwelk de derogatie uitsluitend toepasselijk zou zijn op goederen en diensten boven een drempel van 10 000 EUR.
10. Aangezien het een derogatievoorstel betreft, stelt het voorzitterschap voor de drempel van 10 000 EUR (artikel 199 quater, lid 1) te handhaven.

(2) Voorwaarden voor het verkrijgen van een derogatie

11. Uit de bespreking bleek dat sommige lidstaten voorstander waren van beperkende voorwaarden in de richtlijn, terwijl andere meer flexibiliteit of zelfs helemaal geen voorwaarden wensten.
12. Met het oog op een evenwichtig compromis stelt het voorzitterschap voor de cijfers uit het Commissievoorstel te handhaven, d.w.z. ten minste 5 procentpunten boven de communautaire mediaan van de btw-kloof (artikel 199 quater, lid 1, punt a)) en een aandeel van carousel-fraude van meer dan 25 % van de totale btw-kloof (artikel 199 quater, lid 1, punt b)). Voorts is ook de voorwaarde gehandhaafd dat de lidstaat moet aantonen dat andere controlemaatregelen dan de derogatie niet volstaan om carouselfraude op zijn grondgebied tegen te gaan (artikel 199 quater, lid 1, punt c)).
13. Het voorzitterschap heeft evenwel nog meer waarborgen toegevoegd aan de derogatie door middel van verduidelijkingen en extra voorschriften, teneinde de derogatie te beperken tot hetgeen in verhouding staat met het beoogde doel.

14. De verduidelijkingen betreffen de controlemaatregelen in artikel 199 quater, lid 1, punt c), en de extra voorschriften houden in dat de betrokken lidstaat moet aantonen dat de geraamde baten voor de belastingnaleving en -inning die als gevolg van de invoering van de GRCM worden verwacht, de geraamde bijkomende lasten voor ondernemingen en belastingdiensten met ten minste 25 % overtreffen (artikel 199 quater, lid 1, punt d)) en dat de ondernemingen en belastingdiensten als gevolg van de invoering van de GRCM geen uitgaven zullen moeten doen die hoger liggen dan die welke voortvloeien uit de toepassing van andere controlemaatregelen (artikel 199 quater, lid 1, punt e)).
15. Er dient op te worden gewezen dat een lidstaat aan al deze voorwaarden moet voldoen om een verzoek aan de Commissie te mogen sturen, m.a.w. voordat deze lidstaat kan worden geacht in aanmerking te komen om de GRCM-derogatie toe te passen.

(3) Intrekking van de derogatie: rol van de Raad en de Commissie

16. In het Commissievoorstel is bepaald dat de Commissie, in geval van aanzienlijke negatieve gevolgen voor de interne markt, alle eerder toegekende derogaties kan intrekken. De toekenning van deze bevoegdheid aan de Commissie was voor een aantal lidstaten reden tot bezorgdheid. Er werd bijgevolg van gedachten gewisseld over de vraag of de Raad, in plaats van de Commissie, bij het proces van de intrekking van de derogatie betrokken zou moeten zijn. Een meerderheid van de lidstaten was van oordeel dat de Raad bevoegd moet blijven om derogaties toe te kennen en in te trekken.
17. Indien de Raad op de gebruikelijke wijze een besluit zou nemen over de intrekking van de derogatie, conform het beginsel van eenparigheid van stemmen, zouden alle lidstaten, inclusief de lidstaten die de derogatie toepassen, met de intrekking moeten instemmen. Dit zou ertoe kunnen leiden dat het in de praktijk zeer moeilijk zou zijn de toestemming te krijgen van de lidstaten die baat hebben bij de derogatie.

18. Om de regeling werkbaar te maken, heeft het voorzitterschap een procedure met omgekeerde eenparigheid van stemmen voorgesteld. Deze procedure zou inhouden dat, indien aan een reeks criteria wordt voldaan, de Commissie een voorstel indient dat ertoe strekt een aan één lidstaat toegekende derogatie in te trekken. Tenzij de Raad met eenparigheid van stemmen besluit het Commissievoorstel tot intrekking binnen 30 dagen te verwerpen, zou het voorstel worden aangenomen – en de derogatie dus worden ingetrokken ("omgekeerde eenparigheid van stemmen") (artikel 199 quater, lid 5).
19. Op technisch niveau kon geen unanieme overeenstemming over dit vraagstuk worden bereikt, aangezien sommige lidstaten die voorstander zijn van een GRCM, stelden dat, hoewel de derogatie voor vijf jaar zou worden verleend, het gebruik van de procedure tot intrekking de facto zou kunnen leiden tot een verkorting van de looptijd van de derogatie. Tegen deze achtergrond stemmen zij niet in met de procedure volgens "omgekeerde eenparigheid" als zodanig. Het voorzitterschap meent niettemin dat dit de beste oplossing is om een juridisch deugdelijke en praktische werking van de derogatie te waarborgen.

(4) Duur van de derogatie

20. In het voorstel wordt voorzien in een vijfjarige duur van de derogatie (d.w.z. tot en met 30 juni 2022). Een aantal lidstaten vreest dat dit te kort is, gezien de administratieve wijzigingen die in de nationale wetgevingen moeten worden doorgevoerd, en de lasten die de implementatie van de regeling meebrengt voor de ondernemingen. Andere delegaties waren van oordeel dat de derogatie, gelet op de experimentele aard ervan, tot twee of drie jaar moet worden beperkt of, op zijn minst, niet langer dan vijf jaar mag duren.
21. Op technisch niveau leek er een zekere mate van overeenstemming te komen over de vijfjarige duur van de derogatie. Er is echter nog geen akkoord over de startdatum en de einddatum, en daarom heeft het voorzitterschap de data in artikel 199 quater, lid 7, en artikel 2 tussen haken gezet, zodat de ministers dit vraagstuk kunnen bespreken.

III. VOLGENDE STAPPEN

22. Tegen deze achtergrond wordt het Comité van permanente vertegenwoordigers verzocht de Raad in overweging te geven om op basis van deze nota tijdens zijn volgende zitting:

- de vraagstukken in deel II van deze nota te bespreken en
 - een algemene oriëntatie over de compromistekst in doc. 10041/17 FISC 128 te bereiken.
-